

HEINRICH TIMMEREVERS
BISKOP DRJEŽDÁNSKO-MIŠNJANSKI

Zwažić so z Chrystusom žiwi być

Pastyrské slovo k prěnej póstnej njedželi, 18. februara 2018

Lube sotry a lubi bratřa we wérje!

Rozsudnje, konstruktivne a kreatiwne – takle pokazuje so mi Drježdánsko-Mišnjanske biskopstwo wosrjedź dopóznawanskeho procesa. Wězo trjebaš na někotrych městnach wjace chwile, sčerpliwość a fantaziju, zo bychu so kompleksne nadawki rozjasnili. Čim džakowniši sym, zo wostanje w boju wo kmane struktury a wotmołwy prašenje „K čemu tu smy jako cyrkę?“ z wodźacej perspektiwu.

Biskop dr. Heiner Koch zahají w lěće 2014 dopóznawanski proces ze swojim pastyrskim słowom „Powołani k eucharistiskej cyrkwi – Tak přitomny być kaž je WÓN přitomny“. Jeli je za nas swjećenje eucharistije wopravdže žórło a wjeršk našeho wosobinskeho a zhromadneho žiwjenja, potom smy přez nju zhromadnosć, kotař na JEHO słowo słucha, so k NJEMU wuznawa, a z tym stanjemy so z gratom za NJEHO w swěće. Dobre poselstwo ze žiwjenjom wuznawać, wuchadźa z wołtarjow našich cyrkwijow!

Znamjenja bliskosće a lubosće Božej – sakramenty – darja nam wšitko, štož trjebamy, zo móžemy jako křčeni a firmowani tomule powołanju sčehować. Hdyž so młodži mužojo z našich swójbow a wosadow rozsudža, so jako měšnicy ze swojim žiwjenjom cyle Bohu darić a sebje za lud Boži do služby wzać dać – potom skutkuje Jězus Chrystus sam na swojej cyrkwi a wosrjedź njeje. Přez svoju službu skrućeja a podpěruja woni nas wšitkich w našim pósłaniu za swět. Hdyž do swojeho žiwjenja pohladamy, móžemy sej wotkryć, kak su

měšnicy ze swojim žiwjenjom a swojej słužbu w našich wutrobach žadosć za Bohom budźili
abo nas bliskość Božu začuwać dali. Snano dopomniče so na swojego młodzinskeho
kapłana, kotryž je Was na Wašim puću wěry bytostnje sobu formował, na měšnika, kotryž
je Wam w čežkich žiwjenskich situacijach w dušepastyrskiej rozmołwje abo w sakramenće
pokuty po boku stał, na fararja, przed kotrymž sće swoje haj k swojemu partnerej prajili,
kotryž je Waše dźěćo křcił abo za Wašich lubych rekwiem swjećił. Božu bliskość móžeće
začuć na kóždej Bożej mši, kotrejž měšnik – při wšěch swojich čłowječich słabosćach –
jednajo we wosobje Chrystusa jako hłowieje předsteji!

Lube sotry a lubi bratřa,

jeli chcemy tež přichodnje z eucharistije sem žiwa a sylna zhromadnosć być, potom
trjebamy měšnikow!

Směmy w našim biskopstwje džakowni być, zo so tuchwilu dwanaće muži na měšniske
powołanie přihotuje. Dobra ličba, ale přiwiślem přemała! Wy wšitcy znajeće diskusiju w
naší cyrkwi, zo měli so puće přistupa k měšnistwu změnić a wotewrěć. Njewěm, kotry puć
nam bamž Franciskus w zamołwitości za wšu swětowu cyrkę a w přezjednosći z biskopami
nam do přichoda pokaza. K tomu je swětło Ducha Swjateho trěbne. Jedne pak wostanje:
Powołanja k měšnistwu njemóžemy činić; Bóh je nam dari! Wone wuwiwaja so w našich
wosadach, jeli je w nich doma žiwa wěra a dowěry na Knjeza, kotryž je tež džensa ze
swojej cyrkwy po puću. Njezačuwamy to wosebje tam, hdžež so wo powołanja modlimy?
Tohodla chcu nas wšitkich na Jězusowe wuprajenje dopomnić: „Prošće Knjeza žnjow, zo by
džělačerjow na swoje žně pósłał.“ (Mt 9,38) Prašam so, hač smy so dosć wo to modlili a
hač so dosć modlimy, zo by Knjez džělačerjow na swoje žně pósłał.

Lube křesćanki a lubi křesćenjo, wobnowmy swoje modlenje wo duchowne powołania.
Moja naležnosć je, zo stanje so modlenje wo měšnikow a rjadniske powołania w našich
wosadach ze swérnej samozrozumliwosću. Jězus sam nam tole nawda!

Prošu Was, zo byšće starość wo duchowne powołania do swojego modlenja zapřijeli.
Přeco zaso mje zwjesela, hdyž zhonju, zo so w našim biskopstwje wěriwi w modlerskich
kružkach wo duchowne powołania zetkawaja. K zwjazanju tutych a nowych skupin a

institucijow w tutej naležnosći přeprošuju wutrobnje k prěnjemu modlerskemu zetkanju našeho biskopstwa do Wechselburga. Njedželu, 10. junija, budžemy so na nyšporje (versperje) wo duchowne powołanja modlić. Při tym chcu wobstejace kružki w jich skutkowanju posylnić. Chcu nastorčić, zo so w našich wosadach a zwjazkach zhromadneje zamołwitosće (pastoralnych rumach) nowe modlerske zhromadženstwa wutworja, kotrež so tutej naležnosći na wosebite wašnje zawjazani čuja.

Lube sotry a lubi bratřa, hdyž na zetkanja při wopytach w našich wosadach abo šulach myslu abo hdyž so na rozmołwy z młodostnymi w zwisku přihota na firmowanja, na młodžinskich nyšporach (versperach) a zjèzdach diecezanskeje młodžiny dopomnju, potom napjelnja mje hłuboke přeswědčenje, zo su mjez nami młodži mužojo a žony, w kotrychž wutrobach žadosć za žiwjenjom w cyrkwienskej službje rosće. Maš zawérno tajkich młodostnych, kotriž so chutnje prašeja, k čemu jich Bóh woła a kotry puć w Jézusowym naslědnistwje móhli woni hić. Chcu tutych młodostnych, młodych muži a młode žony pozbudžić, zo bychu so Božemu wołanju wotewrěli. Młodžinskeho dušepastyrja našeho biskopstwa, fararja Martina Kochalskeho, sym prosył, zo by młodym ludźom, kotriž powołanie začuwaja a za jasnosću pytaja, jako rozmołwny partner k dispoziciji stał. Zdobom sym sej wěsty, zo naši měšnicy, rjadnicy a wšitcy w dušepastyrstwje skutkowace žony kaž tež mužojo młodych ludži zamołwiće na městnje w jich rozsudach přewodžeja. Prošu jich pak tež, zo na swoje powołanie kedžbliwie džiwaja a žive zachowaja, zo bychu tež dale pozbudżowacy swědkojo poradženeho žiwjenja w naslědnistwje Jězu Chrysta być móhli.

Hděž my jako cyrkej w našich wosadach młodym ludźom składnosć damy, zo móža so rozwíć, začuja woni, z kotrymi talentami su woni w zhromadženstwje wěriwych trěbni a česćeni. Přeju sej wosady, w kotrychž su młodži ludžo witani, dokelž čuja so ze swojimi darami a talentami, ale tež ze swojimi prašenjemi a dwělemi přiwzaći. Přeju sej wosady, w kotrychž Wy, lube sotry a lubi bratřa, swoju žiwu wěru z lubosću a swobodne wuznawaće, dokelž to młodych ludži pozbudža, so na Jězusa Chrystusa nastajić. Při tym mamy na to džiwać, zo nikomu powołanie njenapowědamy. Bóh je dari! Jako křesćenjo pak njesměmy tež nikomu přeče, Jězusowemu wołanju sc̄ehować, wurěčeć! Skerje pomha tule so modlić, zo bychu so wołani pruwować móhli, zo bychu jasnosć našli a so wjesele a połni dowěry na

woľanie nastajić móhli. Bamž Benedikt XVI. je k tomu pozbudžace slovo rjekł: „Štóž so na Jézusa nastaji, ničo njezhubi, ale wšo dobudže.“

Z tymle wuprajenjom bamža Benedikta strowju Was wšech, lube sotry a lubi bratřa! Štyrcećidnjowski jutrowny pokutny čas, do kotrehož smy zastupili, njech nam pomha, zo so znowa na tohole skřížowanego a zrowastanjeneho Knjeza nastajimy. Z nim dobudžemy žiwjenje!

K tomu požohnuj Was Trojjenički Bóh, Wótc, Syn a Duch Swjaty!

Waš

Heinrich Timmerevers

Drježdánsko-Mišnjanski biskop